

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับสุขภาวะ
ของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา

The Relationship between Administrators' Ethical Leadership and
School Well-Being in the Digital Era under the Office of the
Private Education Commission, Nakhon Ratchasima Province

วรพนิต เกื้อสกุล¹, สุชาดา นันทะไชย² และ สุดารัตน์ สารสว่าง³
Worapanit Kuasakul¹, Suchada Nanthachai² and Sudarat Sanswang³

Received: 16 January 2026; Revised: 29 March 2026; Accepted: 03 April 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาระดับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 215 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามฉบับนี้ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.986 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความเคารพ ($\bar{X}$ =4.49) 2) ระดับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข ($\bar{X}$ =4.61) และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำจริยธรรมกับการมีสุข

^{1 2 3} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; Faculty of Education, Kasetsart University
Corresponding Author, E-mail: worapanit.ku@ku.th

ภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.766$, $p < .01$)

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม; ยุคดิจิทัล; โรงเรียนเอกชน; สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this study were: (1) to examine the level of ethical leadership among administrators of private schools under the Office of the Private Education Commission (OPEC), Nakhon Ratchasima Province; (2) to examine the level of school well-being in private schools under OPEC, Nakhon Ratchasima Province; and (3) to investigate the relationship between administrators' ethical leadership and school well-being in the digital era in private schools under OPEC, Nakhon Ratchasima Province. The sample consisted of 215 administrators, teachers, and educational personnel from private schools under OPEC, Nakhon Ratchasima Province, in the 2025 academic year. The participants were selected through purposive sampling. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The index of item-objective congruence (IOC) ranged from 0.67 to 1.00, and the reliability coefficient was 0.986. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics using Pearson's product-moment correlation coefficient.

The findings revealed that: (1) the overall level of ethical leadership among private school administrators was high, with the highest mean score in the dimension of respect ($\bar{X}=4.49$); (2) the overall level of school well-being in the digital era was at the highest level, with the highest mean score in environmental well-being ($\bar{X}=4.61$); and (3) administrators' ethical leadership was positively correlated with school well-being in the digital era at a high level, with statistical significance at the .01 level ($r=.766$, $p < .01$).

Keywords: Ethical Leadership; Digital Era; Private Schools; School Well-Being

บทนำ

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) เทคโนโลยีการเชื่อมต่อของ

สรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) และสื่อสังคมออนไลน์ เทคโนโลยีเหล่านี้ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตของผู้คนในทุกมิติ ทั้งด้านการศึกษา การทำงาน และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม แม้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จะสร้างโอกาสในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต แต่ขณะเดียวกัน ก็ได้นำมาซึ่งความท้าทายด้านจริยธรรม อาทิ การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การแพร่กระจายของข่าวปลอม และการพึ่งพาเทคโนโลยีจนส่งผลกระทบต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ และความสัมพันธ์ทางสังคม (OECD, 2019) สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า จริยธรรมมิได้เป็นเพียงหลักคิดเชิงปรัชญา หากแต่เป็นรากฐานสำคัญในการกำกับการใช้เทคโนโลยีให้เกิดความสมดุล ระหว่างความก้าวหน้าทางนวัตกรรมกับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคมยุคดิจิทัล

สำหรับบริบททางการศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบเปิด การเข้าถึงแหล่งความรู้ที่หลากหลาย และการใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีอย่างขาดความตระหนักรู้ทางจริยธรรม อาจนำไปสู่ปัญหาการลดทอนปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การใช้เทคโนโลยีเกินความจำเป็น และการขาดทักษะการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพ (OECD, 2019) สถานศึกษาในฐานะองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงจำเป็นต้องปรับตัวภายใต้บริบทของยุคดิจิทัลอย่างสมดุล โดยอาศัยภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิตที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่ในสังคมดิจิทัล (พรวิภา เขยกลั่น, 2566)

ความสำคัญของการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และการสร้างพลเมืองดิจิทัลที่มีจิตสาธารณะ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) รวมถึงแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ที่เน้นการบูรณาการเทคโนโลยีควบคู่คุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและดำรงตนเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (ราชกิจจานุเบกษา, 2564) อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษาโดยปราศจากกรอบจริยธรรมที่ชัดเจน อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาวะของครู บุคลากร และผู้เรียน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา และสังคม (OECD, 2019; OECD, 2021) จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในการออกแบบนโยบายและวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดีของทุกฝ่าย

แม้ว่างานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จะสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมต่อการบริหารสถานศึกษา และความสำคัญของสุขภาวะในบริบทของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล แต่ยังคงพบช่องว่างทางวิชาการในประเด็นความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับสุขภาวะของสถานศึกษาเอกชนโดยตรง โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีลักษณะการบริหารจัดการ การแข่งขันด้านคุณภาพ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่แตกต่างจากสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ ยังมีงานศึกษาจำนวนน้อยที่มุ่งศึกษาประเด็นดังกล่าวในพื้นที่

จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายของสถานศึกษาเอกชน ทั้งด้านขนาดและบริหารการจัดการศึกษา ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเติมเต็มช่องว่างดังกล่าว โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม กับสภาวะของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติสำหรับการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนให้เหมาะสมกับบริบทสังคมดิจิทัล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาระดับสภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำจริยธรรมกับการมีสภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 16 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 487 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้จำนวน 215 คน และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากความเหมาะสมด้านประสบการณ์การทำงานของผู้ให้ข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 29 ข้อครอบคลุม 6 ด้าน คือ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความเท่าเทียม และความเคารพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล จำนวน 16 ข้อ ครอบคลุม 5 ด้าน คือ ผู้เรียนเป็นสุข โรงเรียนเป็นสุข สภาพแวดล้อมเป็นสุข ครอบครัวเป็นสุข และชุมชนเป็นสุข ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1961)

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.986

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประสานงานกับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปและระดับของตัวแปรที่ศึกษา และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ความยุติธรรม 2. ความรับผิดชอบ 3. ความไว้วางใจ 4. ความซื่อสัตย์ 5. ความเท่าเทียม และ 6. ความเคารพ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากกลุ่มตัวอย่าง 215 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอไว้ ดังตารางที่ 1

(n=215)

รายการ	ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความยุติธรรม	4.38	0.69	มาก	6
2. ด้านความรับผิดชอบ	4.38	0.66	มาก	5
3. ด้านความไว้วางใจ	4.44	0.65	มาก	3
4. ด้านความซื่อสัตย์	4.42	0.69	มาก	4
5. ด้านความเท่าเทียม	4.45	0.64	มาก	2
6. ด้านความเคารพ	4.49	0.61	มาก	1
ภาพรวม	4.43	0.62	มาก	

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม
ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน โดยภาพรวมและรายด้าน

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.62) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเคารพ ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.61) รองลงมา คือ ด้านความเท่าเทียม ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.64) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.66) และด้านความยุติธรรม ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.69)

2. สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ผู้เรียนเป็นสุข 2. โรงเรียนเป็นสุข 3. สภาพแวดล้อมเป็นสุข 4. ครอบครัวเป็นสุข และ 5. ชุมชนเป็นสุข ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากกลุ่มตัวอย่าง 215 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอไว้ ดังตารางที่ 2

(n=215)

รายการ	ระดับสุขภาวะที่ดี			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านผู้เรียนเป็นสุข	4.60	0.55	มากที่สุด	2
2. ด้านโรงเรียนเป็นสุข	4.52	0.66	มากที่สุด	4
3. ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข	4.61	0.54	มากที่สุด	1
4. ด้านครอบครัวเป็นสุข	4.57	0.59	มากที่สุด	3
5. ด้านชุมชนเป็นสุข	4.48	0.64	มาก	5
ภาพรวม	4.55	0.55	มากที่สุด	

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับเกี่ยวกับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชน
ในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้าน

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.55) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.54) รองลงมา คือ ด้านผู้เรียนเป็นสุข ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.55) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านชุมชนเป็นสุข ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.64)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ดังตารางที่ 3

(n=215)

ตัวแปร	ด้านความยุติธรรม	ด้านความรับผิดชอบ	ด้านความไว้วางใจ	ด้านความซื่อสัตย์	ด้านความเท่าเทียม	ด้านความเคารพ	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	ด้านผู้เรียนเป็นสุข	ด้านโรงเรียนเป็นสุข	ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข	ด้านครอบครัวเป็นสุข	ด้านชุมชนเป็นสุข	สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล
X_1	1												
X_2	.874**	1											
X_3	.892**	.860**	1										
X_4	.892**	.864**	.894**	1									
X_5	.836**	.851**	.872**	.880**	1								
X_6	.809**	.777**	.826**	.850**	.840**	1							
X_{tot}	.944**	.930**	.950**	.967**	.938**	.904**	1						
Y_1	.670**	.672**	.680**	.684**	.672**	.590**	.706**	1					
Y_2	.701**	.692**	.733**	.738**	.700**	.666**	.752**	.845**	1				
Y_3	.633**	.625**	.665**	.704**	.635**	.587**	.685**	.806**	.814**	1			
Y_4	.635**	.588**	.661**	.671**	.626**	.602**	.673**	.837**	.856**	.824**	1		
Y_5	.648**	.611**	.684**	.643**	.664**	.626**	.689**	.733**	.766**	.729**	.794**	1	
Y_{tot}	.718**	.696**	.748**	.751**	.721**	.673**	.766**	.917**	.937**	.906**	.940**	.883**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล

จากตารางที่ 3 พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ด้าน และองค์ประกอบของสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .777 ถึง .894 และองค์ประกอบของสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .729 ถึง .856 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบภายในแต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงถึงสูงมาก นอกจากนี้ ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลโดยรวมในทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.766$) สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลสูงที่สุด ($r=.751$) รองลงมา คือ ด้านความไว้วางใจ ($r=.748$) ส่วนด้านความเคารพมีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด ($r=.673$) ขณะที่เมื่อพิจารณาในมิติของสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษา พบว่า ด้านโรงเรียนเป็นสุขมีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสูงที่สุด ($r=.752$) รองลงมา คือ ด้านผู้เรียนเป็นสุข ($r=.706$) และด้านครอบครัวเป็นสุขมีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด ($r=.673$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายตามลำดับของสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเคารพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า การแสดงออกถึงความเคารพต่อผู้อื่นของผู้บริหาร ไม่ว่าจะเป็นการให้เกียรติ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การรับฟังความคิดเห็น และการปฏิบัติต่อบุคลากรอย่างเหมาะสม ล้วนเป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมความไว้วางใจและการยอมรับภายในองค์กร เมื่อบุคลากรรู้สึกว่าการตนเองได้รับการเคารพ ย่อมเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และพร้อมให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของสถานศึกษา ส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ความเคารพมิได้เป็นเพียงคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหารเท่านั้น หากแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงบวก อันนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของสถานศึกษาเอกชนที่การบริหารงานจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ ความยืดหยุ่น และความไว้วางใจร่วมกันในระดับสูง จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญกับความเคารพต่อบุคลากร เป็นพื้นฐานสำคัญของการบริหารสถานศึกษาอย่างมีคุณธรรมและมีประสิทธิผล ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ OECD (2021) ที่อธิบายว่า ความเคารพต่อผู้อื่นเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของสุขภาวะทางสังคมและอารมณ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อ

คุณภาพชีวิตและการอยู่ร่วมกันในองค์กรอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทรพิรุณ มหาหิงค์ (2566) ที่พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านความเคารพนับถืออยู่ในระดับมากเช่นกัน สะท้อนว่าผู้บริหารที่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเหมาะสม ย่อมได้รับการยอมรับและสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีในองค์กรได้

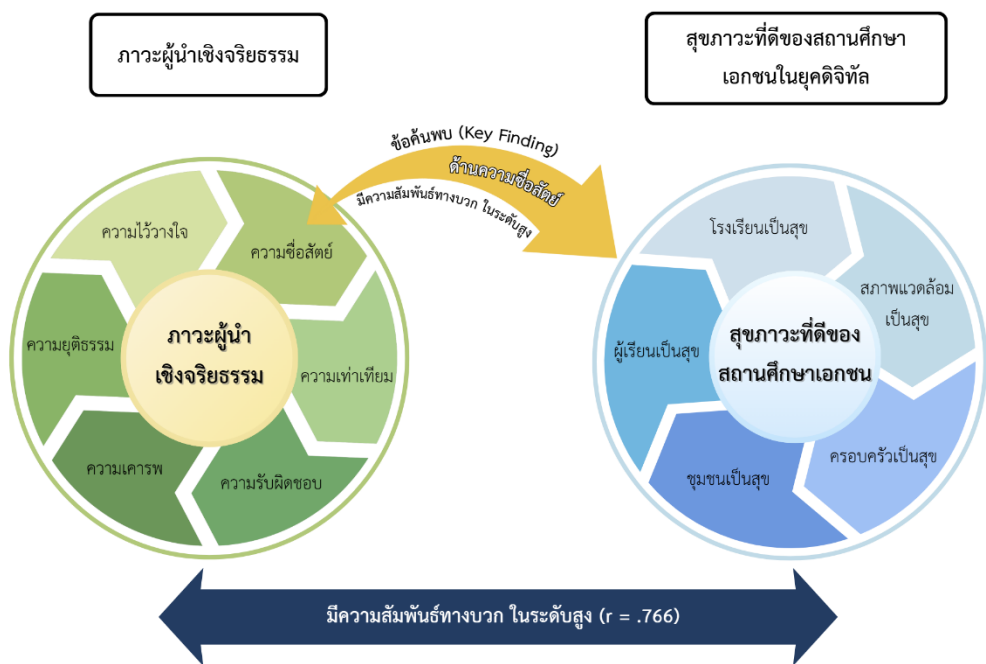
2. ผลการวิจัยพบว่า สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนทั้งทางกายภาพและทางสังคมอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ที่ได้มาตรฐาน พื้นที่การเรียนรู้ที่สะอาด เป็นระเบียบ ทันสมัย และปลอดภัย ตลอดจนมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความรู้สึกรับประกันความปลอดภัยและความสบายใจแก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในสถานศึกษา ในบริบทยุคดิจิทัล สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไม่ได้หมายถึงเพียงพื้นที่ทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และการดูแลให้โรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งในเชิงกายภาพและเชิงสังคม การที่ผลการวิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมเป็นสุขมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด จึงสะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาเอกชนมีการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตและการเรียนรู้ของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม ซึ่งถือเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาสถานศึกษาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ องค์การอนามัยโลก (WHO, 2024) เรื่องโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ ที่อธิบายว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ปลอดภัย สะอาด และเอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการสร้างสุขภาวะที่ดีในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทรพิรุณ ลากมากผล (2564) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมเป็นสุขเกิดจากการบริหารจัดการโรงเรียนอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านความปลอดภัย การป้องกันปัจจัยเสี่ยง และการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

3. ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสูงขึ้น สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาก็มีแนวโน้มสูงขึ้นตามไปด้วย ผลดังกล่าวอาจอธิบายได้ว่า ผู้บริหารที่ยึดมั่นในคุณธรรม ความรับผิดชอบ ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความเท่าเทียม และความเคารพ ย่อมสามารถสร้างบรรยากาศการบริหารงานที่โปร่งใส เป็นธรรม และเอื้อต่อความร่วมมือของบุคลากรในองค์กรได้ เมื่อบุคลากรรับรู้ถึงความเป็นธรรมและความจริงใจของผู้บริหาร ย่อมส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และความรู้สึกรับประกันความปลอดภัยทางจิตใจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของสุขภาวะที่ดีในสถานศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล ซึ่งต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การแข่งขันด้านคุณภาพ และความคาดหวังจากผู้ปกครองและสังคมอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจึงมีบทบาทสำคัญในการประคับประคององค์กรให้สามารถ

ดำเนินงานได้อย่างสมดุล ทั้งในด้านประสิทธิภาพการบริหารและการดูแลคุณภาพชีวิตของผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา กล่าวคือ ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไม่ได้ส่งผลเฉพาะต่อการบริหารงานเท่านั้น แต่ยังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เกื้อกูลต่อสุขภาวะของผู้เรียน ครู และบุคลากรอีกด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปัทมวรรณ โชติกลาง (2566) ที่พบว่า ผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับมาตรฐานทางจริยธรรมสามารถสนับสนุนให้ครูปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพและความผาสุกภายในองค์กร นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นว่า จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิผล

องค์ความรู้ใหม่

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล มีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับการมีสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล โดยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับสูง กับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .766$) และโดยเฉพาะด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์สูงที่สุด ($r = .751$) แสดงให้เห็นว่า ความซื่อสัตย์ของ

ผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความไว้วางใจ ความมั่นคงทางจิตใจ และบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษา ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วและแรงกดดันเชิงการแข่งขันของสถานศึกษาเอกชน ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จึงไม่ควรมุ่งเน้นแต่เพียงประสิทธิภาพเชิงเทคโนโลยี หรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเท่านั้น หากแต่ควรให้ความสำคัญกับการหล่อหลอมภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ให้เป็นทั้งคุณลักษณะส่วนบุคคล และวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเสริมสร้างและยกระดับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารงานบนพื้นฐานของคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะด้านความเคารพซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงให้เห็นถึงการให้เกียรติ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศการทำงานที่ดีในสถานศึกษา ขณะเดียวกัน สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข สะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริหารจัดการที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ครู และบุคลากร ทั้งในด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัย และบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้และการทำงาน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.766$) แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสูงขึ้น สุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาก็มีแนวโน้มสูงขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะด้านความซื่อสัตย์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาสูงที่สุด ($r=.751$) จึงอาจกล่าวได้ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาทั้งในด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร บรรยากาศการทำงาน และสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างยั่งยืน จากผลการวิจัยดังกล่าว มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบูรณาการด้านความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ และความเท่าเทียม ไว้ในกรอบการพัฒนาผู้บริหาร

1.2 หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานกำกับดูแลด้านการศึกษา ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลเชิงนโยบายในการกำหนดแนวทางการประเมินคุณภาพสถานศึกษา โดยเพิ่มมิติด้านภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและสุขภาวะขององค์กรควบคู่กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรกำหนดนโยบายสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาเอกชนกับชุมชน เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีด้านชุมชนเป็นสุข และยกระดับระบบนิเวศทางการศึกษาในระดับพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการบริหาร โดยให้ความสำคัญกับความโปร่งใส การสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา และการสร้างความไว้วางใจในองค์กร เพื่อส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของครู บุคลากร และผู้เรียน

2.2 สถานศึกษาเอกชน ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมสุขภาวะที่ดีในสถานศึกษา โดยเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความปลอดภัยในยุคดิจิทัล และการมีส่วนร่วมของครู ผู้เรียน และผู้ปกครอง

2.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการมีส่วนร่วมกับการบริหารสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดหลักจริยธรรมความร่วมมือ และการดูแลซึ่งกันและกัน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาในบริบทพื้นที่อื่น หรือเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาเอกชนกับสถานศึกษาของรัฐ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ครอบคลุมและสามารถอธิบายความแตกต่างตามบริบทได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อสุขภาวะที่ดีของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เช่น วัฒนธรรมองค์กร บรรยากาศองค์การ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หรือการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อขยายองค์ความรู้ให้รอบด้านมากยิ่งขึ้น

3.3 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และผลที่เกิดขึ้นต่อสุขภาวะของผู้เรียน ครู และบุคลากรในสถานศึกษา

3.4 ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะติดตามผลระยะยาว เพื่อให้เห็นพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและสุขภาวะของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความชัดเจนในเชิงวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานโยบายในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์พิรุณ มหาหิงค์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, นครปฐม.
- จันทร์เพ็ญ ลาภมากผล. (2564). การส่งเสริมโรงเรียนสุขภาวะในสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์. วารสารบรรลพการศึกษามนุษยสังคมศาสตร์, 2(1), 49-57.

- ปัทมวรรณ โชติกลาง. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (2564, 25 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 138 ตอนพิเศษ 44ง. หน้า 295 - 323.
- พรวิภา เขยกลีน. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580). (2561, 13 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก. หน้า 1-61.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
- OECD. (2019). *How's Life in the Digital Age?: Opportunities and Risks of the Digital Transformation for People's Well-being*. Paris: OECD Publishing.
- OECD. (2021). *Going Digital Toolkit Note, No. 6, "Measuring well-being in the digital age", The OECD Going Digital Project*. Paris: OECD Publishing.
- World Health Organization. (2024). *Health Promoting School*. Geneva: WHO.